

Nummer twee in de lijst met de hoogste rente is zakenbank NIBC, die als een van de eerste banken bijna omviel vanwege de subprimecrisis. Ook deze bank is overeind gebleven dankzij overheidsgaranties ter grootte van bijna 7 miljard euro. NIBC haalde met haar internetspaar-

bank in korte tijd liefst 4 miljard euro op. Van eerlijke concurrentie in de spaarmarkt lijkt daarmee allerm minst sprake. Met dank aan vriendelijke voorwaarden voor de Nederlandse overheidsgaranties en het depositogarantiestelsel. ■

De Cook is nog niet op

Eind mei vorig jaar maakte Shell de scheiding met topvrouw en voorbestemde kroonprinses **LINDA COOK** bekend. Hoewel zij destijds vaarwel moest zeggen tegen de royale arbeidsvoorwaarden van de oliegi-gigant, blijkt nu dat zij niet op zwart zaad hoeft te zitten. Om de pijn te verzachten voor het onder meer afstaan van een toekomstige loyaliteitsbonus van 1 miljoen euro en secundaire arbeidsvoorwaarden als een bedrijfsjet, een auto met chauffeur en een appartement in Londen neemt de Amerikaanse over het jaar 2009 in totaal ruim 18 miljoen euro mee. Enerzijds 8 miljoen euro bestaande uit een jaarsalaris, een bonus en een gouden handdruk, anderzijds een extra storting in de pensioenpot van 10 miljoen euro.

Hoe kan deze 'golden goodbye' zo hoog uitvallen? 'Gelukkig' speelt de beloningscommissie ditmaal het spel volgens de regels, zonder gebruik te maken van haar 'discretionaire bevoegdheid' om gemiste doelstellingen toch te belonen met bonussen. De regels zijn eenvoudigweg erg in het voordeel van iemand met een Amerikaans paspoort en een Nederlands arbeidscontract. Voor haar riante gouden handdruk mag zij de Nederlandse kantonrechter bedanken, voor haar pensioensterging de Amerikaanse wetgever.

Met Cooks afscheidscadeautje maakt Shell een valse start. Het bedrijf beloofde aandeelhouders om de beloningsstructuur evenwichtiger te maken. De pijn kan enigszins verzacht worden door het voornemen van topman Peter Voser om flink in de kosten te snijden en de olieproductie fors op te schroeven. Het is voor beleggers afwachten of dit zal slagen. Voor Linda is het daarentegen al volop zomer. ■

Met Cooks afscheidscadeautje maakt Shell een valse start. Het bedrijf beloofde aandeelhouders om de beloningsstructuur evenwichtiger te maken. De pijn kan enigszins verzacht worden door het voornemen van topman Peter Voser om flink in de kosten te snijden en de olieproductie fors op te schroeven. Het is voor beleggers afwachten of dit zal slagen. Voor Linda is het daarentegen al volop zomer. ■

Wie durft?

Jan Maarten Slagter
Directeur VEB

Een grotere leegloop uit de Nederlandse politiek heeft zich in vrede tijd niet voorgedaan: de partijleiders van de PvdA, SP en SGP, de fractievoorzitter van het CDA, (oud-)bewindslieden en meer en minder bekende backbenchers. Oude rotten en jonge talenten. Het is een ongekende stormloop naar de uitgang.

De betrokkenen hebben hun uiteenlopende legitieme redenen: gefaald, meer tijd met gezin, met pensioen, geld verdienen. Daar komt bij: het staat natuurlijk iedereen vrij om op enig moment een andere baan te zoeken. Het is ook wel goed dat er met een frisse blik naar de bekende problemen wordt gekeken. Maar toch kan ik mij niet aan de indruk onttrekken dat de financieel-economische omstandigheden van dit moment hier en daar een duwtje hebben gegeven. Regeringsdeelname is de komende jaren een giftig geschenk.

Volgens de jongste ramingen waarmee het Centraal Planbureau afgelopen week kwam, moet de komende jaren voor 29 miljard euro worden bezuinigd om de effecten van de vergrijzing en de crisis te compenseren. Dat betekent dat de volgende minister van Financiën op zijn eerste werkdag zijn slagersmes moet slijpen om op Prinsjesdag met een geloofwaardige begroting te kunnen komen – als er in september al een nieuw kabinet is geformeerd.

Deze opdracht wordt nog lastiger door de versnippering van het politieke landschap en de al dan niet onderhandelbare wensenlijstjes die alvast zijn neergelegd. Kandidaat-premier Cohen van de PvdA heeft al laten weten de minima en de middeninkomens te willen ontzien. VVD-lijsttrekker Mark Rutte heeft belastingverhogingen "vergift voor de economie" genoemd. De PVV staat pal voor de zorg. D66 wil investeren in onderwijs en kennis. Volgens de SP valt het allemaal wel mee. Zoals het er nu uitziet, zijn er minimaal vier partijen nodig voor een meerderheid. Succes ermee, meneer of mevrouw de informateur!

Kortom, het is te begrijpen als een politicus de verkiezingen aangrijpt om een nieuwe generatie een kans te geven. Maar dat is niet de weg naar de geschiedenisboekjes en het ministerschap van Staat. Begin jaren tachtig stond de Nederlandse economie voor een vergelijkbare uitdaging. Hard ingrijpen in de overheidsfinanciën door het eerste kabinet Lubbers werd ondersteund door het akkoord van Wassenaar, waarmee werkgevers en werknemers arbeidskosten en werkloosheid beteugelden. Deze cocktail zorgde voor een sterke toename van de concurrentiekracht van de Nederlandse economie. Het legde de basis voor reputaties waarmee mannen als Ruud Lubbers, Onno Ruding en Wim Kok decennia vooruit konden (hoelang precies is een onderwerp voor een ander moment).

De huidige crisis heeft ook de kiem in zich van toekomstig succes – een open, dynamische economie, waarin Nederlandse bedrijven de mondiale concurrentie verslaan en in staat blijven internationaal kapitaal aan te trekken. Hopelijk. Wie durft ermee aan de slag? ■